

Upati *v vsakem času*

Sporočilo za leto 2021

Človeštvo napreduje po zaslugi številnih žena in moških, ki se razdajajo ne glede na ceno, tudi v časih preobratov in negotovosti.

V zadnjih nekaj mesecih so številni mladi z nami delili svoje skrbi glede prihodnosti: kakšno upanje nam bo pokazalo smer; čemu lahko zaupamo in na kaj se lahko zanesemo, ko je vse tako nestabilno? In še globlje: s kakšnim namenom je vredno živeti? Drugi glasovi vstanejo in rečejo: upreti se moramo razočaranju in usmeriti pozornost na znamenja upanja. ^[1]

¹ Mlade med 15. in 35. letom vabimo, da na to sporočilo za leto 2021 odgovorijo tako, da ga ponazorijo s konkretnimi primeri. Katere pobude ali ljudje so zame znamenje upanja? V naslednjih mesecih bodo ti odzivi objavljeni v različnih oblikah: besedila, videi, podcasti ... Pišite nam na solidarity@taize.fr.

Bodite pozorni na znamenja upanja

V trenutni situaciji, ki je zaznamovana s pandemijo, smo priča vedno večji negotovosti v več regijah po svetu. Potrebne so drzne politične odločitve, prav tako pa sta nujna solidarnost in družbeno prijateljstvo v kar se lahko podamo vsi. Mnogi so pripravljeni in voljni služiti drugim. Njihova radodarnost nas opominja, da **vzajemna pomoč** odpira pot v prihodnost.

In koliko mladih vlaga svojo energijo v **reševanje našega skupnega doma**, planeta! Pobude se pojavljajo povsod: čeprav nam ne podajajo vseh odgovorov na podnebno krizo, nam že sedaj omogočajo, da se usmerimo v načine življenja, ki bolj spoštujejo okolje.^[2] Za nas, ki verujemo, je Zemlja dar, ki nam ga je Bog zaupal, da bi zanj skrbeli.

Ljudje se bolj zavedajo krivičnih struktur, ki jih včasih podedujejo iz preteklosti. Na žalost se moč ni vedno uporabljala v dobro vseh. Vpričo takih zlorab sta nezadovoljstvo in jeza razumljiva. Kdo bo dovolj drzen, da bo **ustvarjalec pravičnosti in miru** onkraj razdeljenosti v naših družbah?

² Bomo v boju proti podnebnim spremembam in za zmanjšanje izpustov ogljika zmožni svoje navade postaviti pod vprašaj, da bi spremenili, kar se da spremeniti? Krščanske skupnosti sodelujejo pri tem prizadevanju: ekumenske pobude, kot je mreža "Green Churches" obstajajo v različnih državah po vsem svetu.

Že leta 1989 so evropske cerkve, ki so se zbrale v Baslu vse pozvale, naj "prevzamejo način življenja, ki je okolju prijazen, kot je to le mogoče: kar med drugim pomeni zniževanje porabe energije, uporabo javnega prevoza in zmanjšanje količine odpadkov".

V Taizéju si še naprej prizadevamo za ekološki prehod. Če bi nam pri tem radi pomagali, so vsi predlogi dobrodošli (www.taize.fr/eco).

Živeti kot bratje in sestre

Da, sredi težkih resničnosti sedanjega časa, lahko uzremo razloge za upanje in na trenutke za upanje proti vsemu upanju. Za to se moramo združiti s tistimi, ki so sprejeli drugačne odločitve - s kristjani drugih verskih denominacij, z verniki drugih religij in z ljudmi, ki so agnostiki ali ateisti, vendar so prav tako predani solidarnosti in razdajanju.

Veselje se obnovi, ko živimo kot bratje in sestre, ko stojimo ob strani najbolj prikrajšanim: brezdomcem, ostarelim, bolnim, osamljenim, otrokom v stiski, invalidom, migrantom ... Življenjske okoliščine nas lahko vse naredijo ranljive. Pandemija razkriva šibke točke naše človečnosti.

Bolj kot kdajkoli prej potrebujemo drug drugega. Papež Frančišek nas močno opominja na to v svoji encikliki *Fratelli tutti* (Vsi bratje): "Nihče se ne reši sam." In dodaja, da svoje prave identitete ne najdemo "ne da bi se iskreno odprli za ves svet, ne da bi nas izzvalo, kar se dogaja drugod, brez odprtosti za obogatitev od drugih kultur in brez solidarnosti ter skrbi zaradi tragedij, ki prizadenejo druge". (§32 in §146).

V odnosih med posamezniki, kot tudi med narodi, storimo vse, kar lahko, da preidemo od tekmovanja k sodelovanju. Podprimo organizacije ali združenja, ki promovirajo sodelovanje in solidarnost, pa naj bo to na krajevni, državni ali mednarodni ravni.

Verjeti - zaupati v navzočnost

V Taizéju smo opazili, da se mladi, zato da bi ostali na pravi poti, na nov način sprašujejo o veri v Boga. Kaj pomeni verovati? Če Bog obstaja, je ta Bog aktiven v zgodovini, v naših življenjih?

Ko se soočamo s temi vprašanji, je pomembno, da se izognemo krčenju Boga na svoje koncepte. Bog je neskončno, presega vse, kar si lahko predstavljamo. Smo iskalci, žejni ljubezni in resnice. Kjerkoli že smo na svojem notranjem

romanju, vsi pogosto samo tipamo svojo pot naprej. Toda kot "romarji zaupanja" lahko hodimo skupaj in delimo svoje iskanje - tako vprašanja kot tudi prepričanja.

"Vera je preprosto zaupanje v Boga, val zaupanja, ki se tisočkrat ponavlja v našem življenju ... čeprav so v vsakem izmed nas lahko tudi dvomi," je rekel brat Roger.

Ali verovati ne pomeni najprej zaupati v navzočnost, ki je tako v globinah našega bitja kot v celotnem vesolju, navzočnost, ki je izmuzljiva, vendar tako resnična? Navzočnost, ki se ne vsiljuje, vendar jo lahko sprejmemo znova v vsakem trenutku, v tišini, kot nekakšno dihanje. Ljubeča navzočnost, ki je vedno tam, ne glede na naše dvome in celo ko imamo vtis, da zelo malo razumemo, kdo je Bog.

Razločevanje novega obzorja

Ljubeča navzočnost: Kakšno luč meče evangelij na to skrivnost?

Jezus je prejemal življenje iz te ljubeče navzočnosti do konca; neprestano je bil pozoren nanjo. Zanj je bila notranja luč, Božji dih, navdih Svetega Duha.

Ko je umiral na križu, ko se je vse zdelo brez pomena, je iz globine trpljenja in popolne osamljenosti pustil svojim občutkom zapuščenosti, da so izbruhnili v krik, vendar v besedah, še vedno namenjenih Bogu: "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?" Izdan, mučen, obsojen na smrt, je Jezus prinesel ljubezen v najglobljo temo. In ta ljubezen se je izkazala za močnejšo od zla. Marija Magdalena in nato apostoli so sporočili to nepričakovano, neverjetno novico: živ je. Božja ljubezen je premagala sovraštvo in smrt.

V primežu te novice, so bili prvi kristjani prevzeti in so pričevali: odslej Kristus živi z Bogom. Kristus napolnjuje veselje s Svetim Duhom in je navzoč v vsakem človeškem bitju. Kristus je v solidarnosti do ubogih in jim bo prinesel pravico; je izpolnitev zgodovine in stvarjenja; po smrti nas bo pozdravil v polnosti veselja.

Onstran človeškega nasilja, okoljskih katastrof in bolezni se odpira novo obzorje. Ga bomo zmožni razločiti?

Spreminjanje našega pogleda

S tega obzorja, ki ga je razkrilo Kristusovo vstajenje, v naš obstoj vstopa luč. Vedno znova preganja senco strahu in ustvarja izvir žive vode; zaradi nje vzkipi veselje slavljenja.

Kot rezultat lahko zaznamo, da Kristus na skrivaj, s skrivnostno privlačnostjo do konca časov nadaljuje z zbiranjem vsega človeštva in vsega veselja v Božji ljubezni. Naredil nas je za sodelavce pri svojem poslanstvu.

Za sodelavce nas je naredil skupaj kot Cerkev. To od nas zahteva, da smo pripravljeni razširiti svoje prijateljstvo, da bo vključevalo vse. Kristus nam naroča, naj ljubimo celo svoje sovražnike; njegov mir pomiri celo nasprotujoče si narode.^[3]

Naj Kristus obnovi naš pogled: po njem jasneje prepoznavamo dostojanstvo vsakega človeškega bitja in lepoto stvarstva. Daleč od tega, da bi naivno zaupali, upanje vzklije znova in znova, ker je ukoreninjeno v Kristusu. Napolni nas

³ V teh težkih časih pandemije, lahko Cerkev nadaljuje s spodbujanjem bratstva v človeški družini. Tukaj so trije izmed mnogih predlogov:

Da bi naše družbe postale bolj človeške, moramo poslušati drug drugega na način, ki zmanjšuje nasprotja in nas uči hoditi skupaj v naših razlikah. Cerkev je poklicana k iskanju dialoga, da gre ven in se sreča z vsakim. Bodo ti, ki živijo brez da bi poznali kakšno krščansko skupnost, tudi pripravljeni stopiti v dialog z njo?

Ko smo soočeni s prihodom velikega števila migrantov in beguncev, lahko sprejemanje izgnanih oseb ali družin spodbudi naše župnije in skupnosti. Ljudje, ki ne hodijo v cerkev, so pogosto pripravljeni sodelovati pri takem sprejemu. To je izkušnja, ki smo jo v preteklih letih imeli v Taizéju, ko smo skupaj z ljudmi iz bližnjih pokrajin sprejeli migrante iz različnih držav.

Biti gostoljubna skupnost pomeni poslušati te, ki so najbolj ranljivi. Cerkve morajo na mnogih področjih napredovati v zaščiti integritete vseh. Včasih so se znotraj njih razvile strukture moči, ki so povzročile fizično, psihično in duhovno trpljenje. Tudi v Taizéju glede tega nadaljujemo s svojim delom za resnico. (www.taize.fr/protection).

spokojno veselje in z njim pogum, da prevzamemo odgovornosti, ki nam jih Bog zaupa na Zemlji.

— — —

Z vsakim izmed vas, ki želi premišljevat i o tem sporočilu, sem skupaj po molitvi.

f. Alois

Kristus Jezus, hvalimo te zaradi tvoje dobrote in preprostosti. Skozi tvojo ponižnost je vse tvoje življenje svetila Božja luč. Ta luč danes sije v naših srcih. Ozdravi lahko naše rane in celo preoblikuje naše krhkosti in negotovosti v vrelce življenja, v ustvarjalno energijo in v dar zaupanja. Ko z Božjo lučjo siješ na nas, nas delaš zmožne upati v vsakem času.

Nekaj svetopisemskih besedil za nadaljevanje premišljevanja

Marija je zapela s temi besedami: "Bog je mogočne vrgel s prestolov in povišal je nizke. [...] Bogate je odpustil prazne. (Preberite Lk 1,46-56)

Marija, Jezusova mati, je bila zmožna združiti ljubezen in nežnost z gorečim upanjem na korenito spremembo.

Jezus je rekel: "Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in vas spomnil vsega, kar sem vam povedal. (Preberi Jn 14,15-31)

Jezus nas ni pustil same. Pred svojo smrtjo je svojim učencem zagotovil svojo navzočnost preko Svetega Duha za vse čase. Sveti Duh živi v nas, nas tolaži, nas podpira in nas navdihuje, da dan za dnem živimo kot učenci Jezusa Kristusa.

Naj se veselijo nebesa, zemlja naj se raduje, naj buči morje in kar ga napolnjuje. Naj vriska od veselja polje in vse, kar na njem raste, tedaj naj vriskajo vsa drevesa v gozdu pred Gospodom, ker prihaja, ker prihaja sodit zemljo; sodil bo svet s pravičnostjo, ljudstva po svoji zvestobi. (Preberi Ps 96)

Mnogi psalmi nas vabijo, da hvalimo Gospoda. Človeška bitja niso edina, ki pojejo hvalo Bogu; vse stvarstvo sodeluje v tem. Stvarstva nočemo zaščititi le zato, ker ga potrebujemo za svoj obstoj, temveč ker smo del njega in ker se čudovit Božji načrt razteza na vse, kar živi.

Romanje zaupanja v letu 2021

Romanje zaupanja na Zemlji se bo nadaljevalo. Trenutne negotove okoliščine nas spodbujajo, da za romanje poiščemo nove oblike, kot na primer spletne pobude: obdobje zapiranja (lockdown) nam je pokazalo, kako dragoceno je ostati v skupnosti drug z drugim preko komunikacijskih sredstev.

Ker se pandemija nadaljuje, ni jasno, ali bodo vsa srečanja lahko potekala po načrtu, vendar upamo, da bomo lahko izvedli naslednje faze romanja zaupanja v letu 2021:

- Tedni v Taizéju skozi celotno leto - če in ko bo zdravstvena situacija to dovoljevala.
- Spletna kontinentalna srečanja iz Taizéja in drugih krajev po svetu, kjer živijo bratje.
- Vikend prijateljstva med mladimi muslimani in kristjani, ki bo od 14. do 18. julija 2021.
- Teden premišljevanja za vse od 15. do 35. leta, ki bo od 22. do 29. avgusta 2021.
- Evropsko srečanje v Torinu od 28. decembra 2021 do 1. januarja 2022.

Nazadnje upamo, da bomo lahko leta 2022 dosegli fazo romanja zaupanja v Sveti deželi, ki je bilo oznanjeno za leto 2021. Datumi bodo kmalu objavljeni.